Fiskale bestemmelser — interne afgifter — forureningsafgift af motorkøretøjer ved deres første indregistrering på det nationale område (art. 110 TEUF) (jf. præmis 23-26 og konkl.)

Angående

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Suceava — indregistrering af brugte motorkøretøjer, der tidligere har været indregistreret i andre medlemsstater — nationale retsforskrifter, hvorefter den første indregistrering af disse køretøjer er underlagt betaling af en miljøafgift, skønt brugte køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked, er fritaget for betaling af denne afgift ved en ny indregistrering — de nationale retsforskrifters forenelighed med artikel 110, stk. 1 og 2, TEUF — hindring for de frie varebevægelser.

Konklusion

Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat indfører en forureningsafgift af motorkøretøjer ved deres første indregistrering i medlemsstaten, hvis denne afgiftsforanstaltning er udformet således, at den afskrækker fra ibrugtagning i nævnte medlemsstat af brugte køretøjer købt i andre medlemsstater, uden dog at afskrække fra køb af brugte køretøjer af samme alder og med samme slitage på det indenlandske marked.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. april 2011 — Kommissionen mod Spanien

(Sag C-343/10)

»Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — forurening og gener — rensning af byspildevand — artikel 3 og 4«

Traktatbrudssøgsmål — Domstolens prøvelse af søgsmålsgrundlaget — relevante forhold — forholdene ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist (art. 258 TEUF; Rådets direktiv 91/271, art. 3 og 4) (jf. præmis 54 og 64)

Angående

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40).

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet det

— ikke har sikret kloaknet til opsamling af byspildevand i byområder med over 15 000 personækvivalenter for så vidt angår Valle de Güimar, Noreste (Valle Guerra), Valle de la Orotava, Arenys de Mar, Alcossebre og Cariño i henhold til direktivets artikel 3, og

— ikke har sikret rensning af byspildevand fra byområder med mere end 15 000 personækvivalenter for så vidt angår Arroyo de la Miel, Arroyo de la Víbora, Estepota (San Pedro de Alcántara), Alhaurín el Grande, Coín, Barbate, Chipiona, Isla Cristina, Matalascañas, Nerja, Tarifa, Torrox Costa, Vejer de la Frontera, Gijón-Este, Llanes, Valle de Güimar, Noreste (Valle Guerra), Los Llanos de Aridane, Arenys de Mar, Pineda de Mar, Ceuta, Alcossebre, Benicarló, Elx (Arenales), Peñíscola, Teulada Moraira (Rada Moraira), Vinaròs, A Coruña, Cariño, Tui, Vigo, Aguiño Carreira-Ribeira, Baiona, Noia, Santiago, Viveiro og Irán (Hondarribia) i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1, artikel 3, og, efter omstændighederne, artikel 4.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. april 2011 — Kommissionen mod Luxembourg

(Sag C-390/10)

»Traktatbrud — direktiv 2007/36/EF — udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist«

Traktatbrudssøgsmål — Domstolens prøvelse af søgsmålsgrundlaget — relevante forhold — forholdene ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist (art. 258 TEUF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36) (jf. præmis 11-14)

Angående

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184, s. 17).

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, idet det ikke